

tillæggets og Dyrctidstillæggets Nedgang med Pristallet, og de 10 pCt.'s Nedsættelser, som Regeringen saa godt som over hele Linien har gennemført for de frie Bevillinger, er Nedsættelser, der altsaa svarer til det Pristal, vi fik i Februar, men disse Nedsættelser opvejes jo, som vi alle ved, af Skattnedgangen, saaledes at der intet andet bliver til Nedsættelse af Skatter og Takster end de 4 Mill. Kr. paa Posttaksterne, som dog ikke rammer de centrale Punkter paa dette Omraade.

Dette Resultat, forekommer det mig, kunde ikke komme overraskende for den høje Regering. Da Finanslovforslaget blev forelagt i Oktober, havde vi allerede faaet den stærke Kronestigning op til ca. 92, og det var, forekommer det mig, ikke vanskeligt at forudse, at dette vilde medføre ikke blot nogen Reduktion i Udgifterne, men sandelig ogsaa en Reduktion i Indtægterne af Statens Erhvervsvirksomheder og i Skatter og Afgifter i det hele taget. Jeg udtalte det med stor Styrke ved Finanslovforslagets første Behandling her i Oktober Maaned, og jeg sammenfattede mine Betragtninger for Skatternes Vedkommende i de Ord: Om end Indtægtsbudgettet er formelt korrekt lagt, saa vil dette Budget reelt vise sig at være ganske ufyldstgørende, idet efter alt, hvad der foreligger, Indtægterne af Skatterne maa antages at gaa meget væsentligt ned. Og lignende Betragtninger gjorde jeg gældende med Hensyn til Indtægterne af Statens Erhvervsvirksomheder, særlig af Statsbanerne.

Det er derfor beklageligt, at Regeringen ikke, da dette dog har været at forudse lige siden denne Rigsdagssamlings Begyndelse, ja, endda nogen Tid før, har forberedt en Række Lovændringer, hvorved ogsaa de Udgifter, som der ikke uden særlig Lov kan disponeres over, nedbragtes. Det har Regeringen ikke gjort, endskønt efter min Overbevisning Situationen i høj Grad krævede det. I Stedet for har vi i Aar fra den høje Regering set den samme Op-march af Forslag til store Udgiftslove som i Fjor, endda øget med nogle Stykker til. Vi har set Aldersrenteloven og Enkebørnsloven, vi har set Hjælpekasseloven og en Række andre Forslag om Tilskud til Erhvervene, Forslag om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse o. s. v., o. s. v., og i Fjor havde vi Konjunkturtillæggets Forøgelse med ca. 10 Mill. Kr., en Forhøjelse, som allerede den Gang kunde skønnes at være valutamæssigt uforsvarlig, for øvrigt ogsaa med Hensyn til Balance i Statshusholdningen uforsvarlig, og som

Venstre derfor stemte imod. Denne sidste Udgiftsforøgelse, der jo i saa ganske væsentlig Grad forringer Udbyttet af Stats-erhvervene og derved forringer Mulighederne for at bringe Taksterne ned, denne sidste Udgiftsforøgelse slap jo gennem Rigsdagen med 3 Partiers Stemmer, men det øvrige er i det væsentlige standset af, hvad jeg vilde kalde en barmhjertig Opposition, der redder sine Medmennesker fra at styrte sig i Ulykke, selv om denne Ulykke er aldrig saa selvforskyldt, og selv om de hverken er taknemmelige derfor eller lover Bod og Bedring i Fremtiden. Oppositionen har været barmhjertig nok til at gøre det alligevel. Og det var en sand Barmhjertigheds-gerning, thi hvor vilde den højtærede Finansministers Balance været blevet af, hvis de Forslag, som med hans Samtykke er fremført her af den høje Regering, var blevet vedtaget. At vi ikke sidder i en finansielt fuldstændig umulig Situation, og at ikke alle Chancer for en Nedsættelse af Skatter og Takster er forspildt, burde Regeringen paa sine Knæ takke Oppositionen for. Men sent er dog bedre end slet ikke, og derfor fremkommer nu dette Forslag til Beslutning:

Det er, som jeg før nævnte, givet, at Balancen skal holdes. Men skal det ske, og samtidig Skatter og Takster nedsættes, maa der blive Tale om betydelige Besparelser, som maa omfatte samtlige Ministerier. Derfor lyder det 2det Stykke i vort Forslag til Beslutning ogsaa: „Folketinget opfordrer derfor Regeringen til“ — „ved“ skal der staa; der staa ved en Trykfejl „med“ — „ved en nøje Gennemgang af samtlige Budgetter at tilvejebringe Forslag, ikke blot til yderligere Nedsættelser af de frie Bevillinger, men til saadanne Ændringer ogsaa af de lovmæssigt fastsatte Ydelser og Takster, at den paakrævede Lertelse af Skattebyrden kan tilvejebringes.“ Nedsættelserne maa, som jeg sagde før, være betydelige, for det er ganske givet, at der i det kommende Finansaar, det Finansaar, der følger efter det, for hvilket det nuværende Finanslovforslag skal gælde, altsaa 1927—28, vil ske en yderligere Nedgang i Udbyttet af Skatterne. Ja, jeg har den Opfattelse, at Finansaaret 1927—28 vil blive det haardeste at komme igennem for vore Statsfinanser. Derfor maa der altsaa tages haardt, og Udgiftsnedsættelserne maa være betydelige, hvis vi ikke blot skal møde den forventede Nedgang i Skatternes almindelige Udbytte, men ogsaa skabe Mulighed for en saadan væsentlig Nedgang, som kan bringe Erhvervslivet en virkelig Lettelse.